

LX.

संध्रान्तश्चैव संकृष्टः प्रगृह्य जनकात्मजां ।
 जवेन मरुताविष्टः संप्रयातो नभस्तलं ॥ १ ॥
 पूर्वा दिशं जनस्थानान्मूढचेता जगाम सः ।
 जटायुषं निरुत्याजौ घोरविक्रमशालिनं ॥ २ ॥
 वीक्षमाणो दिशः सर्वा नेत्रैरनिमिषैरिव ।
 संध्रान्तोऽथ स दिञ्चूढः पम्पामभिमुखो ययौ ॥ ३ ॥
 उपर्युपरि पम्पायामृष्यमूकं च पर्वतं ।
 जगामादाय रुदतीं मैथिलीं राक्षसेश्वरः ॥ ४ ॥
 क्ष्रियमाणा तु वैदेही क्वचिन्नाथमपश्यती ।
 ददर्श गिरिशृङ्गस्थान् पञ्च वानरपुङ्गवान् ॥ ५ ॥
 तेषां मध्ये विशालाक्षी कौषेयं कनकप्रभं ।
 उत्तरीयं वरारोह्य शुभान्याभरणानि च ॥ ६ ॥
 मुमोच यदि रामस्य शंसियुरिति ज्ञानकी ।
 वसुधासक्तनयना नेत्रजं वारि मुञ्चती ॥ ७ ॥
 वस्त्रं सभूषणं क्षिप्रं तेषां मध्ये न्यपातयत् ।
 संध्रमात् तु दशग्रीवः सीतां नैवावबुद्धवान् ॥ ८ ॥
 भूषणानि च सर्वाणि दिव्यं चूडामणिं विना ।
 विसृजन्तीं वरारोह्यं तदा वानरसंनिधौ ॥ ९ ॥